EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.5.2020
COM(2020) 510 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs nationale reformprogram for 2020 og med Rådets udtalelse om Frankrigs stabilitetsprogram for 2020

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs nationale reformprogram for 2020 og med Rådets udtalelse om Frankrigs stabilitetsprogram for 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 17. december 2019 vedtog Kommissionen den årlige strategi for bæredygtig vækst, som markerede starten på det europæiske semester 2020 for samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til den europæiske søjle for sociale rettigheder som proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Den 17. december 2019 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Frankrig blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet.

(2) Landerapporten for Frankrig 2020[3] blev offentliggjort den 26. februar 2020. Den indeholdt en vurdering af Frankrigs fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] SWD(2020) 509 final.

landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 9. juli 2019[4], opfølgningen på de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Frankrigs nationale Europa 2020-mål. Den indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis resultater også blev offentliggjort den 26. februar 2020. Kommissionen konkluderede i sin analyse, at Frankrig er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Især ubalancer vedrørende stor offentlig gæld og en svag konkurrenceevne i en situation med lav produktivitetsvækst, som har betydning ud over landegrænserne.

(3) Den 11. marts 2020 erklærede Verdenssundhedsorganisationen officielt covid-19-udbruddet for en global pandemi. Den har skabt en alvorlig folkesundhedsmæssig krisesituation for borgere, samfund og økonomier. Den har sat de nationale sundhedssystemer under alvorligt pres, forstyrret de globale forsyningskæder, skabt volatilitet på de finansielle markeder, udløst efterspørgselschok og har haft negative konsekvenser for adskillige brancher. Den udgør en trussel mod folks job og indtægter og mod virksomhedernes forretning. Den har ført til et større økonomisk chok, som allerede har alvorlige konsekvenser i Den Europæiske Union. Den 13. marts 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse[5], hvori den opfordrede til en koordineret økonomisk reaktion på krisen, der inddrager alle aktører såvel på nationalt plan som på EU-plan.

(4) Adskillige medlemsstater har enten erklæret undtagelsestilstand eller truffet kriseforanstaltninger. Sådanne kriseforanstaltninger bør være nøje afstemt med behovet, være nødvendige, begrænset i tid og i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder. De bør være genstand for demokratisk kontrol og underlagt uafhængig domstolsprøvelse.

(5) Den 20. marts 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse om aktivering af stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul[6]. Klausulen som fastsat i artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 3, artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97 samt artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97 letter samordningen af budgetpolitikken i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag. I denne meddelelse forelagde Kommissionen Rådet sin vurdering af, at den aktuelle situation i lyset af det forventede alvorlige økonomiske tilbageslag som følge af covid-19-udbruddet giver anledning til at aktivere klausulen. Den 23. marts 2020 tilsluttede medlemsstaternes finansministre sig Kommissionens vurdering. Aktiveringen af den generelle undtagelsesklausul giver mulighed for en midlertidig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. For så vidt angår den korrigerende del kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret finanspolitisk kurs. Den generelle undtagelsesklausul suspenderer ikke procedurerne under stabilitets- og vækstpagten. Den tillader medlemsstaterne at fravige de budgetkrav, der normalt ville gælde, og sætter Kommissionen og Rådet i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger til koordinering af politikken inden for rammerne af pagten.

(6) Der er brug for en vedholdende indsats for at begrænse og kontrollere spredningen af pandemien, styrke de nationale sundhedssystemers modstandsdygtighed og afbøde de

[4] EUT C 301 af 5.9.2019, s. 117.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

socioøkonomiske konsekvenser ved hjælp af støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder og husholdninger samt for at sikre passende sundheds- og sikkerhedsforhold på arbejdspladsen med henblik på genoptagelsen af den økonomiske aktivitet. Unionen bør fuldt ud anvende de mange redskaber, den råder over, til at understøtte medlemsstaternes bestræbelser på området. Samtidig bør medlemsstaterne og Unionen arbejde sammen om at tilrettelægge de foranstaltninger, der er nødvendige for at vende tilbage til normalt fungerende samfund og økonomier og til bæredygtig vækst, idet den grønne og den digitale omstilling integreres, og der trækkes på alle erfaringerne fra krisen.

(7) Covid-19-krisen har fremhævet, hvordan fleksibiliteten i det indre marked giver mulighed for at tilpasse sig ekstraordinære forhold. For at sikre en hurtig og gnidningsløs overgang til genopretningsfasen og garantere den fri bevægelighed for varer, tjenester og arbejdstagere skal de særlige foranstaltninger, der forhindrer det indre marked i at fungere normalt, afskaffes, så snart de ikke længere er absolut nødvendige. Den aktuelle krise har vist, hvor nødvendigt det er at have kriseberedskabsplaner i sundhedssektoren, som navnlig omfatter forbedrede indkøbsstrategier, diversificerede forsyningskæder og strategiske lagre af vigtige forsyninger. De er helt centrale for udformningen af mere omfattende kriseberedskabsplaner.

(8) Unionens lovgivere har allerede foretaget ændringer af de relevante lovgivningsmæssige rammer[7] for at sætte medlemsstaterne i stand til at anvende alle uudnyttede midler under de europæiske struktur- og investeringsfonde til at imødegå covid-19-pandemiens ekstraordinære virkninger. Disse ændringer vil bidrage til større fleksibilitet og forenkle og strømline procedurerne. For at lette likviditetspresset kan medlemsstaterne desuden drage fordel af en medfinansieringssats på 100 % fra Unionens budget i regnskabsåret 2020-2021. Frankrig opfordres til fuldt ud at udnytte disse muligheder til at støtte de personer og brancher, der står over for de største udfordringer.

(9) De socioøkonomiske konsekvenser af pandemien vil sandsynligvis være ulige fordelt i regionerne på grund af forskellige specialiseringsmønstre, navnlig i de regioner, der er stærkt afhængige af turismen — som regionerne i den yderste periferi — og mere generelt i den direkte kontakt med forbrugerne. Det medfører en betydelig risiko for, at de regionale og territoriale forskelle i Frankrig bliver større, hvilket forstærker den allerede observerede tendens i retning af langsomt voksende forskelle mellem hovedstadsregionen, de store byer og resten af landet, mellem byområder og landområder og mellem Frankrigs europæiske område og regionerne i den yderste periferi. Kombineret med risikoen for en midlertidigt forstyrrelse af konvergensprocessen mellem medlemsstaterne kræver den aktuelle situation målrettede politiske tiltag.

---

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, forordning (EU) nr. 1303/2013 og forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset) (EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/558 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår særlige foranstaltninger med henblik på at give ekstraordinær fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde som reaktion på covid-19-udbruddet (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 1).

(10) Den 7. maj 2020 fremlagde Frankrig sit nationale reformprogram for 2020 og den 30. april 2020 sit stabilitetsprogram for 2020. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(11) Frankrig er på nuværende tidspunkt underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten og omfattet af overgangsbestemmelsen vedrørende gældskriteriet. Den 13. juli 2018 henstillede Rådet, at Frankrig sikrer, at den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter[8] ikke overstiger 1,4 % i 2019, hvilket svarer til en årlig strukturel tilpasning på 0,6 % af BNP. Kommissionens samlede vurdering bekræfter eksistensen af en væsentlig afvigelse fra den anbefalede finanspolitiske tilpasningssti i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2019 og for 2018 og 2019 samlet set. I vurderingen af Frankrigs overholdelse af gældskriteriet i 2019 er dette et relevant forhold i Kommissionens rapport udarbejdet i medfør af traktatens artikel 126, stk. 3.

(12) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 forventer regeringen en forringelse af den samlede saldo fra et underskud på 3,0 % af BNP i 2019 til et underskud på 9,0 % af BNP i 2020. Efter at have ligget stabilt på 98,1 % af BNP i 2019 forventes den offentlige gældskvote ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 at stige til 115,2 % i 2020. De makroøkonomiske og finanspolitiske udsigter er behæftet med stor usikkerhed på grund af covid-19-pandemien.

(13) Som reaktion på covid-19-pandemien og som led i en koordineret EU-tilgang har Frankrig truffet budgetmæssige foranstaltninger til at øge sundhedssystemets kapacitet, inddæmme pandemien og yde hjælp til de personer og brancher, der er særlig hårdt ramt. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 beløber disse budgetmæssige foranstaltninger sig til 1,9 % af BNP. Disse foranstaltninger omfatter bl.a.: finansiering af en arbejdsfordelingsordning for 1,1 % af BNP, ekstraudgifter til en styrkelse af sundhedstjenester, sygesikringen og løn til sundhedspersonale for 0,4 % af BNP og oprettelse af en solidaritetsfund for 0,3 % af BNP med henblik på at yde direkte støtte til små og meget små virksomheder og selvstændige. Frankrig har også bebudet foranstaltninger, der, skønt de ikke vil have direkte budgetvirkning, vil hjælpe med at understøtte virksomhedernes likviditet, og som ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 anslås at beløbe sig til 17 % af BNP. Blandt andet udskydes virksomhedernes indbetaling af skatter og sociale bidrag, skatte- og momsrefusion fremskyndes, og der oprettes en særlig reserve til direkte støtte af strategiske virksomheder gennem egenkapitalinvesteringer (3,1 % af BNP) og långarantier (13,9 % af BNP). Overordnet set stemmer de foranstaltninger, som Frankrig har truffet, overens med retningslinjerne i Kommissionens meddelelse om en koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet. En fuldstændig gennemførelse af disse foranstaltninger vil bidrage til at opretholde finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt, forudsat at finanspolitikken efterfølgende atter fokuserer på at sikre en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt, så snart den økonomiske situation giver mulighed herfor.

(14) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2020, som tager udgangspunkt i en uændret politik, forventes Frankrigs offentlige saldo at udgøre -9,9 % af BNP i 2020 og -4,0 %

[8] De primære offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til EU-programmer, som fuldt ud modsvares af EU-midler, og ikkediskretionære ændringer i udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelser er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden er modregnet.

i 2021. Den offentlige gældskvote ventes at nå op på 116,5 % af BNP i 2020 og være på 111,9 % i 2021.

(15) Den 20. maj 2020 offentliggjorde Kommissionen en rapport udarbejdet i medfør af traktatens artikel 126, stk. 3, som følge af Frankrigs manglende overholdelse af gældsreglen i 2019 og planlagte overskridelse i 2020 af grænseværdien for det offentlige underskud på 3 % af BNP. Overordnet set fremgår det af analysen, at underskudskriteriet og gældskriteriet som defineret i traktaten og i forordning (EF) nr. 1467/1997 ikke er opfyldt.

(16) Det franske sundhedssystem er effektivt med hensyn til at opnå gode resultater. Covid-19-krisen har dog afdækket mangler i systemets pandemiberedskab. Det drejer sig bl.a. om: i) vanskeligheder med at sørge for, at sundhedspersonale, kritiske forsyninger og personlige værnemidler er let tilgængelige, og ii) latente strukturelle problemer. Med hensyn til førstnævnte vanskeligheder mobiliserede Frankrig sin reserve af lægepersonale og paramedicinsk personale, herunder lægestuderende og pensionerede læger og sygeplejersker. Koordineringen af indsatsen på tværs af de forskellige dele af sundhedssystemet er fortsat en udfordring. Sidstnævnte strukturelle problemer skyldes manglende investeringer i fysisk infrastruktur og menneskelige ressourcer og begrænset tilpasning af den måde, tjenesterne er organiseret på, samt behovet for bedre koordinering mellem private og offentlige aktører. Udfordringerne forværres af vedvarende forskelle regionerne imellem. På trods af at andelen af praktiserende læger ligger tæt på EU-gennemsnittet, lever 18 % af Frankrigs befolkning eksempelvis i et område, hvor adgangen til almen praksis er begrænset. Der er brug for en yderligere og målrettet indsats med henblik på digitalisering af en række sundhedstjenester, en hovedhjørnesten i regeringens strategi for forandring af sundhedssystemet. Covid-19-krisen viser, at bedre brug af e-sundhed, navnlig telemedicin, er vigtig under pandemier.

(17) Covid-19-krisen har en negative indvirkning på det franske arbejdsmarked og de sociale forhold. På trods af afbødningsforanstaltningerne forventes arbejdsløsheden at stige (til 10,1 % i 2020 ifølge Kommissionens prognose, for derefter at falde til 9,7 % i 2021). Disse foranstaltninger omfatter en ændring og udvidelse af ordninger med nedsat arbejdstid samt foranstaltninger til støtte for virksomheder og arbejdstagere, der sikrer, at de offentlige tjenester og sundhedssystemet er velfungerende. Den vedvarende segmentering af arbejdsmarkedet giver fortsat anledning til bekymring. I 2019 skete to tredjedele af nyansættelserne på kontrakter af under en måneds varighed. Andelen af ansatte, der overgår fra tidsbegrænset ansættelse til fastansættelse, er blandt de laveste i Unionen. Den nylige reform af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet (*Unédic*) havde til formål at styrke systemets finansielle holdbarhed og sætte ind over for segmenteringen. Visse reformdele, der angår reglerne vedrørende understøttelse, er dog sat i bero på grund af krisen. I lyset af den forværrede situation er det vigtigt at sørge for, at alle jobsøgende, uanset deres forudgående beskæftigelsesstats, har adgang til både arbejdsløshedsunderstøttelse og aktiv beskæftigelsesstøtte. For at tackle misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer og øge arbejdsmarkedets robusthed bør bestræbelserne fortsætte på at fremme omfordelingen af arbejdsstyrken på de forskellige sektorer. Inden covid-19-udbruddet meldte arbejdsgiverne i stigende grad om vanskeligheder med at finde passende ansøgere at ansætte og pegede på behovet for at fremme opkvalificering og omskoling. Skønt informationsteknologisektoren er særligt hårdt ramt af manglen på kvalificeret arbejdskraft, udgør IT-uddannede blot 3 % af det samlede antal nyuddannede.

(18) I forbindelse med covid-19-krisen er det særlig vigtigt i samarbejde med nabolandene at sikre, at kritisk infrastruktur fungerer korrekt, at varer omsættes frit i hele det indre marked, og at forsyningskæderne overvåges og fungerer korrekt. En ophævelse af de foranstaltninger, der er indført under covid-19-krisen, navnlig med hensyn til begrænsning af eksporten af visse lægemidler og medicinske produkter vil således bidrage til at imødekomme borgernes behov i hele Unionen på en sammenhængende måde og i en ånd af solidaritet, hvorved risikoen for mangler og afbrydelser i forsyningskæderne undgås, og i sidste ende bane vejen for en vellykket koordineret EU-covid-19-exitstrategi.

(19) Frankrig har vedtaget mange ordninger for at understøtte virksomhedernes likviditet, bl.a. i henhold til de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud[9]. Effektiv og efficient gennemførelse af sådanne ordninger er afgørende for at sikre, at virksomhederne, og navnlig de små og mellemstore virksomheder (SMV'er), nyder godt af dem. Ved udformningen og gennemførelsen af sådanne foranstaltninger er det vigtigt også at tage hensyn til banksektorens modstandsdygtighed.

(20) Frankrigs generelle erhvervsklima er forbedret, men Frankrig skal fortsat arbejde på at forenkle skattesystemet og lette virksomhedernes administrative byrder, navnlig hvis landet vil understøtte en reel økonomisk genopretning på mellemlang sigt. Eksempelvis er der ifølge Kommissionens vurdering, som bekræftes af OECD's indikator for regulering af produktmarkederne (2018), fortsat større lovgivningsmæssige begrænsninger i Frankrig sammenlignet med andre medlemsstater, ikke mindst inden for erhvervstjenester, hvoraf mange er lovregulerede erhverv, og inden for detailsalget. Servicesektoren, der er en af de hårdest ramte sektorer, vil spille en vigtig rolle i forbindelse med afslutningen af krisen og genopretningen. En ændring af kravene for adgang til og udøvelse af tjenesteydelsesaktiviteter kan anspore til innovation, konkurrence og jobmobilitet og dermed have en positiv samlet økonomisk virkning. Smidigere regler kan også være med til at sætte gang i et opsving i detailhandelen efter covid-19.

(21) For at fremme den økonomiske genopretning vil det være vigtigt at fremrykke modne offentlige investeringsprojekter og tilskynde til private investeringer, bl.a. gennem relevante reformer. Det kan dreje sig om prioriteterne i den europæiske grønne pagt, navnlig lavemissionstransportinitiativer, vedvarende energi og bygningsrenovering. Sammen med den digitale omstilling af økonomien kan det medvirke til vækstskabelse på kort sigt i forbindelse med genopretningen og på mellemlang sigt i tiden efter covid-19-krisen og bringe Frankrig ind på en langsigtet bæredygtig klimaneutral kurs, samtidig med at det fremmer en teknologisk førerstilling. Det forberedende arbejde med genopretningsforanstaltningerne kan tage udgangspunkt i Frankrigs nationale energi- og klimaplan, projekter af fælles interesse og planer for infrastrukturudvikling. Yderligere investeringer i energiinfrastruktur, herunder i elsammenkoblinger, kan bidrage til bedre integration i det indre energimarked i EU, samtidig med at der skabes øget konkurrence, og udnyttelsen af vedvarende energi fremmes. Programmeringen af Fonden for Retfærdig Omstilling for 2021-2027 kan hjælpe Frankrig med at imødegå nogle af de udfordringer, der følger af omstillingen til en klimaneutral økonomi,

[9] EUT C 91I af 20.3.2020, s. 1.

navnlig inden for de områder, der er omhandlet i bilag D til landerapporten[10]. Det vil sætte Frankrig i stand til at gøre bedst mulig brug af fonden.

(22) Under nedlukningen har digitalisering vist sig at have afgørende betydning for fortsat adgang til offentlige tjenester, uddannelse og lægehjælp og for at opretholde den økonomiske aktivitet gennem hjemmearbejde og e-handel. På mellemlang sigt øger digitalisering mulighederne for, at virksomhederne, navnlig SMV'erne, kan komme på fode igen og vokse, ved at bringe dem i kontakt med flere potentielle kunder, forbedre effektiviteten af produktionsprocesserne og skabe incitamenter til innovation. Investeringer i digitalisering omfatter tilvejebringelse af passende infrastruktur og forbedring af den brede befolknings digitale færdigheder, navnlig den erhvervsaktive befolknings. Gennemførelsen af Frankrigs plan for meget hurtigt bredbånd (*Plan France Très Haut Débit*) synes at være på rette spor i byområderne. Der er dog fortsat store forskelle i, hvor godt andre områder er dækket af højhastighedsnettet.

(23) Frankrig har et solidt forskningsgrundlag og potentiale til at deltage i specifikke forsknings- og innovationsrelaterede foranstaltninger til imødegåelse af covid-19-krisen, herunder i udvikling af vacciner og lægemidler. Covid-19-krisen og dens eftervirkninger fordrer styrket samarbejde om forskning og innovation mellem den offentlige og den private sektor. På mellemlang sigt kan investeringer i forskning og innovation udløse produktivitetsgevinster, sådan som det franske produktivitetsråd har pointeret. Det er også nødvendigt at give virksomhederne i vækstfremmende sektorer mulighed for at udnytte det potentiale, som omstillingen af europæisk økonomi giver.

(24) Hvor nærværende henstillinger har fokus på at håndtere pandemiens socioøkonomiske konsekvenser og lette den økonomiske genopretning efter krisen, omhandlede de landespecifikke henstillinger fra 2019, som Rådet vedtog den 9. juli 2019, også vigtige reformer til at imødegå de strukturelle udfordringer på mellemlang og lang sigt. Disse henstillinger er stadig relevante, og de vil fortsat være genstand for overvågning i forbindelse med næste års europæiske semester. Det gælder også henstillingerne vedrørende investeringstiltag inden for den økonomiske politik. Sidstnævnte henstillinger bør tages med i betragtning i den strategiske programmering af samhørighedsmidlerne efter 2020, herunder ved afbødningsforanstaltninger og exitstrategier i forbindelse med krisen.

(25) Det europæiske semester danner rammen for løbende samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken i Unionen, hvilket kan bidrage til en bæredygtig økonomi. Medlemsstaterne har i deres nationale reformprogrammer for 2020 gjort status over fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling ("verdensmålene"). Ved at sikre en fuldstændig efterlevelse af nedenstående henstillinger vil Frankrig bidrage til opfyldelsen af verdensmålene og til de fælles bestræbelser på at sikre konkurrencedygtig bæredygtighed i Unionen.

(26) Det er afgørende at sikre en nøje samordning af økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union for at opnå en hurtig genopretning og overvinde de økonomiske konsekvenser af covid-19. Frankrig bør som en medlemsstat, der har euroen som valuta — og under hensyntagen til de politiske retningslinjer fra Eurogruppen — sikre, at dets politikker fortsat er i overensstemmelse med henstillingerne vedrørende euroområdet og koordineret med henstillingerne for de øvrige medlemsstater i euroområdet.

[10] SWD(2020) 509 final.

(27) Som led i det europæiske semester 2020 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Frankrigs økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2020. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2020, det nationale reformprogram for 2020 og de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Frankrig i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Frankrig, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.

(28) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået Frankrigs stabilitetsprogram for 2020, og dets holdning[11] afspejles især i henstilling 1 nedenfor.

(29) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram for 2020 og stabilitetsprogrammet for 2020. Nærværende henstillinger tager hensyn til nødvendigheden af at håndtere pandemien og lette den økonomiske genopretning som et første nødvendigt skridt for at tillade en tilpasning af ubalancer. De henstillinger, der direkte vedrører de makroøkonomiske ubalancer, som Kommissionen har konstateret i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011, afspejles i henstilling 1, 3 og 4,

HENSTILLER, at Frankrig i 2020 og 2021 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. træffe alle nødvendige foranstaltninger til effektivt at imødegå pandemien, understøtte økonomien og støtte det efterfølgende opsving i overensstemmelse med den generelle undtagelsesklausul, føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre en holdbar gæld, og samtidig øge investeringerne, så snart den økonomiske situation tillader det, styrke sundhedssystemets modstandsdygtighed ved at sørge for tilstrækkelige forsyninger af kritiske lægemidler og en velafbalanceret fordeling af sundhedspersonalet samt ved at investere i e-sundhed.

2. afbøde de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser af krisen, herunder fremme opkvalificering af og aktiv beskæftigelsesstøtte til alle jobsøgende.

3. sikre effektiv gennemførelse af foranstaltninger, der understøtter virksomhedernes og navnlig de små og mellemstore virksomheders likviditet. Fremrykke modne offentlige investeringsprojekter og tilskynde til private investeringer for at fremme den økonomiske genopretning. Målrette investeringer mod den grønne og den digitale omstilling, navnlig bæredygtig transport, ren og effektiv produktion og anvendelse af energi, energi og digital infrastruktur samt forskning og innovation.

4. fortsat arbejde på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer, lette virksomhedernes administrative byrder og forenkle skattesystemet.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

[11] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.